ANUL III — No. 724

EDIŢIA ANTEIA

JOI 24 IANUARIE 1891

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLĂTESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucuresci** la casa Administraţieĭ
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în ţară 30 leĭ; în streinĕtate 50
Şese lunĭ „ 16 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vînzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la Agenţia *Liberă*, C. Adam

Din **STREINĔTATE,** direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— leĭ „
„ „ „ II . . . 3,— leĭ „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA : Strada Nouă, 10**

UNIREA

Bucuresci 23 Ianuarie 1891

Amintirĭ din tinereţe

Mâine *24 Ianuarie.*

Zi măreaţă cu care se împlinesc **32 anĭ** de când deputaţiĭ muntenĭ, chemaţĭ a alege un Domnitor Munteniei, sacrificând sentimentele lor de afecţiune, călcând în picioare promisiunile date, aŭ ales Domnitor al Munteniei pe Alexandru Ioan Cuza Vodă ales deja de două sĕptămânĭ în Iaşĭ Domnitor al Moldoveĭ.

Onoare lor! — căcĭ, cu acest vot, eĭ aŭ îndeplinit prima dorinţă exprimată de Divanurile-ad-hoc din 1857, şi aŭ pus temelia nouluĭ Stat Român.

Aceĭ deputaţĭ, muntenĭ şi moldovenĭ, făceaŭ parte dintr'o generaţiune care tinde a dispare: Curagioasă, plină de abnegaţiune, ea era însufleţită de cele maĭ patriotice avênturĭ.

Câte lupte eroice aŭ avut de susţinut aceştĭ vitejĭ până când aŭ vĕzut realizat unul din idealurile scumpe tuturor Românilor! — Câte dificultăţĭ de învins, atât dinăuntru cât şi din afară! — Prin câte alternative de speranţe şi de decepţiunĭ, de bucurie şi de durere aŭ trecut eĭ!

Speranţele şi bucuriile îĭ încurajaŭ; decepţiunile şi durerile îĭ oţeleaŭ.

Şi când vĕz astă-zĭ pe uniĭ aruncând cele maĭ triviale insulte asupra puţinilor bărbaţĭ din acea generaţiune carĭ maĭ trăesc încă între noĭ, un sentiment de adâncă jale mĕ cuprinde pentru tineretul de astăzĭ compus din pigmeĭ îmbătrîniţĭ fără vreme.

Da! mulţĭ, foarte mulţĭ din aceĭ bătrînĭ ne-aŭ părăsit, şi nicĭ unul nu s'a gândit a aşterne pe o coală de hârtie seria evenimentelor petrecute în anul 1857, epocă foarte interesantă cel puţin pentru Moldova.

Voiŭ lăsa altuia sarcina de a face istoricul celor petrecute în Bucureştĭ în 1857, şi mĕ voiŭ mărgini — în limitele permise unuĭ articol de ziar — a povesti cele ce am vĕzut şi auzit în Iaşĭ.

In 1856, pe când Barbu Dimitrie Ştirbey Vodă pleca din Bucureştĭ, tot pe acea vreme Alexandru Grigorie Ghica Vodă părăsea Iaşul, lăsând în Capitală şi în întreaga Moldovă unanime regrete. Bărbat de inimă, patriot luminat, el a aruncat cel întâĭ în inimile Moldovenilor măreaţa idee a unireĭ ambelor principate dunărene.

Domnitoruluĭ Alex. Gr. Ghica succedase Vornicul Toderiţă Balş cu titlul de Caimacam. El era chemat a prezida alegerile Divanuluĭ ad-hoc care nu avea de cât a formula dorinţele Moldoveĭ.

Toderiţă Balş era un bărbat deştept, dar deşteptăciunea sa era cam bizantină. El era şiret; dar viclenia sa se ascundea în dosul uneĭ blândeţe prefăcute.

Sprijinul sĕŭ cel maĭ puternic era cabinetul din Viena. Austria dicta la Constantinopol voinţa sa în locul Rusieĭ învinse la Sevastopol. Consilierul intim al luĭ Toderiţă Balş era Baronul Goedel, consul general austriac.

Lesne se înţelege că Caimacamul impus Moldoveĭ de Austria şi Turcia era anti-unionist; maĭ mult încă, el asigurase cabinetul din Viena că Divanul ad-hoc se va declara contra unireĭ Moldoveĭ cu sora sa Muntenia.

Toderiţă Balş venea adese orĭ la muma mea, care îĭ era vară bună şi maĭ în vîrstă de cât el. Caimacamul promitea să-mĭ dea orĭ ce funcţiune voiŭ dori, numaĭ să mĕ lepăd de idea *revoluţionară*, (cu acest cuvênt califica el frumoasa idee a unireĭ).

Mi se pare că vĕz încă pe unchiul meŭ plimbându-se în salonul mumeĭ mele şi dojenindu-mĕ. Iată cuvintele ce 'mĭ adresa, cuvinte carĭ zugrăvesc îndestul planul infernal al Caimacamuluĭ, instrument al Austrieĭ:

Rĕŭ drum aĭ apucat, nepoate Alecu! te jălesc şi me doare inima fiind că iubesc şi respectez pe muma ta. **Unirea nu se va face. Moldoveni nu o vor.** *Ştiŭ foarte bine că capiĭ carĭ dirigează această mişcare aŭ să intre în Divanul ad-hoc*; **eŭ cu plăcere îĭ voĭ vedea luând parte la lucrările Divanuluĭ,** *dar majoritatea,* **marea majoritate** — şi apăsa cu tărie asupra acestor din urmă două cuvinte — *a Divanuluĭ se va declara* **contra unireĭ Moldoveĭ cu Valahia.**

Mărturisesc că, cu toate iluziunile naturale la un tênĕr de 25 de anĭ, eŭ consideram unirea ambelor principate ca pierdută.

Mustrările mumeĭ mele nu maĭ aveaŭ sfârşit, şi, pentru a zdruncina fanatismul cu care îmbrăţişasem această idee, ea îmĭ mărturisi în taină că soţia Caimacamuluĭ (defuncta Catinca Balş născută Dimaki) o asigurase că Tronul Moldoveĭ era promis bărbatuluĭ sĕŭ de guvernele austriac şi turcesc, în schimbul respingereĭ unireĭ de către Divanul ad-hoc.

Dar steaua cea bună a Românieĭ veghia, şi în luna Februarie 1857 Vornicul Toderiţă Balş, după o scurtă boală, îşĭ dădu ultimul suspin, fără a fi prezidat la alegerea Divanuluĭ ad-hoc.

După câte-va zile, Turcia, în înţelegere cu Austria, numi pe Prinţul Nicolae Konaki Vogoridi în locul decedatuluĭ Toderiţă Balş.

Noul Caimacam avea o inimă bună; generos până la exces, el iubea noua sa patrie, căcĭ, cu prilejul căsătorieĭ sale cu Ecaterina născută Konaki, Mihail Grigorie Sturza Vodă îĭ acordase împământenirea. Dar Prinţul Konaki Vogoridi nu avea nicĭ una din însuşirile necesare unuĭ bărbat de stat, maĭ ales în momente atât de critice.

Cu toate acestea partidul unionist recăpătase curagiŭ; orizontul ce era întunecat sub Caimacamia Balş se înseninase. — Dar bucuria fu de scurtă durată, amarele decepţiunĭ înlocuiră curênd dulcele speranţe.

Agentul austriac, Baronul Goedel, acest duşman neîmpăcat al unireĭ, căpătase o funestă influenţă asupra Prinţuluĭ Konaki Vogoridi.

Unirea era din noŭ compromisă.

Alegerile Divanuluĭ ad-hoc se făcură într'un mod scandalos. Alegĕtoriĭ, îngenunchiaţĭ sub ameninţările ispravnicilor, numiţĭ de ministru după recomandaţia Baronuluĭ Goedel, nu îndrăsniră a trimete în acea Adunare un membru măcar al partiduluĭ unionist.

Vestitul Divan, opera agentuluĭ austriac, era într'o desgustătoare unanimitate contra unireĭ.

Protestările capilor partiduluĭ unionist se perdeaŭ în pustiŭ. Uniĭ din şefĭ plecară la Paris şi la Londra pentru a cere casarea acestor alegerĭ fără precedent. Stăruinţele, rugămintele lor fură zadarnice.

Francia şi Anglia, obosite de victoria lor din Crimea, se temeaŭ de nouĭ complicaţiunĭ în Orient.

Rusia învinsă sta nepăsătoare faţă cu strigătele noastre de disperare.

Prusia, pe atuncĭ putere de al doilea ordin, urma exemplul Rusieĭ.

Cabinetele din Paris şi din Londra nu voiaŭ să crează modul cum se făcuse alegerile, nicĭ neruşinata purtare a Baronuluĭ Goedel.

Alegerile eraŭ cât p'aci se rĕmâe bune: Moldova era să devie prada politiceĭ austriace.

Cauza sfântă a unireĭ era perdută.

Dar steaua cea bună a Românieĭ veghia: — O femee — al căreia nume nu'l pot pronunţa, căcĭ ea trăeşte — într'un nobil avênt de abnegaţiune, uitând gravitatea fapteĭ ce era hotărîtă a sevêrşi, fură — furt sublim — cheia biurouluĭ Prinţuluĭ Konaki Vogoridi, îl deschise şi luă din el toată corespondenţa între Caimacamul şi Baronul Goedel.

Aceste hârtiĭ, între carĭ era lista pe districte a membrilor Divanuluĭ aleşĭ pe sprînceană, scrisă cu slova consuluĭ general austriac, nobila femee le-a predat unuia din şefiĭ partiduluĭ unionist.

In faţa acestor zdrobitoare dovezĭ, carĭ constituiaŭ cea 'maĭ vedită ruşine pentru politica austriacă în Moldova, Francia şi Anglia aŭ obţinut la Viena şi la Constantinopol casarea acestor alegerĭ *goedeliane* şi convocarea din noŭ a colegiilor.

Am vĕzut pe Caimacamul a doua zi după sosirea în Iaşĭ a acesteĭ bucurătoare veştĭ. L'am găsit convorbind cu Colonelul Alexandru Cuza şi l'am auzit zicêndu'ĭ:

Dacă Austria şi Turcia aŭ consimţit la casarea alegerilor, apoĭ îţĭ promit că cele viitoare vor fi libere.

Şi în adevĕr, Prinţul Konaki Vogoridi s'a ţinut de cuvînt şi ar fi de dorit ca astăzĭ, în anul 1891, să putem obţine sub Carol I alegerĭ aşa de libere ca acele sĕvîrşite în 1858. Partidul unionist a intrat în mare majoritate în Divan şi a proclamat, în mijlocul strigătelor de bucurie ale întreguluĭ popor moldovean, **Unirea Principatelor Moldova şi Muntenia.**

Inima îmĭ bate când îmĭ aduc aminte bucuria ce se oglindea atuncĭ pe feţele tutulor. Iaşiĭ eraŭ în serbătoare; oamenĭ ce nu se cunoşteaŭ, se îmbrăţişaŭ între eĭ strigând:

Să trăiască Unirea!

Astă-zĭ strĕbaţĭ stradele Iaşilor şi te crezĭ într'o necropolă. Unde aruncĭ ochiĭ nu vezĭ de cât decadenţă, de cât suferinţă.

Cu toate aceste, nimenĭ nu se gândeşte măcar a se atinge de Unire, de acest scump odor al neamuluĭ nostru.

Şi astă-zĭ, din mijlocul suferinţelor şi a uităreĭ, Moldova tot strigă printre lacrimĭ:

Să trăiască Unirea!

Alex. V. Beldimanŭ

TELEGRAME

Politische Correspondenz zice că Austro-Ungaria, denunţând tractatul de comerţ cu Elveţia, a exprimat dorinţa de a vedea începêndu-se cât maĭ curînd o nouă regulare a relaţiunilor comerciale a căreĭ menţinere şi desvoltare sunt foarte de dorit.

MADRID, 22 Ianuarie. — Din 427 deputaţĭ aleşĭ, sunt 120 aĭ opoziţieĭ. Miniştriĭ şi toţĭ şefiĭ partidelor aŭ fost realeşĭ.

PETERSBURG, 22 Ianuarie. — După *Monitorul Guvernuluĭ* Marele Duce renunţă la călătoria sa din Orient pentru motive de sănătate; la întoarcerea sa el se va opri maĭ întâĭ la Atena.

BERLIN, 22 Ianuarie. — *Monitorul Imperiuluĭ* anunţă că Impĕratul a primit demisia generaluluĭ Lesczynski şi l'a numit şeful onorific al regimentuluĭ al 6-a.

O nouă întrebare

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte şi instrucţiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti si publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de bine-facere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Revolutia în Portugalia

OPORTO, 22 Ianuarie. — *Legea marţială va fi menţinută în timp de o lună.*

Insurgenţiĭ civilĭ şi militarĭ vor fi judecaţĭ de consiliul de resbel.

In timpul luptelor eraŭ aproape 600 de insurgenţĭ, trupele guvernuluĭ 1000, dintre carĭ 700 de gendarmĭ; trupele aŭ avut 9 morţĭ şi 28 rănitĭ.

OPORTO, 22 Ianuarie. — *Doĭ sergenţĭ aĭ vaporuluĭ* Tagres *aŭ încercat la 19 Ianuarie de dimineaţă să rĕscoale echipagiul, dar aŭ fost arestaţĭ îndată. Documente însemnate s'aŭ găsit la conspiratorul Santos-Bardol. Bardol a declarat că este partizan al republiceĭ federale cu un guvernământ la Oporto independent de acela din Lisabona.*

24 Ianuarie 1859

Ziua de astă-zĭ e menită de a forma cea maĭ frumoasă pagină în istoria naţiuneĭ Române, căcĭ asta este ziua în care la şapte ore seara după ce toate partidele ce la începutul adunăreĭ se păreaŭ împărţite în două tabere contrariĭ una alteia, pătrunse de adevĕratul princip naţional, delăturând orĭ-ce egoism particular, proclamară în unanimitate pe Domnul **Alexandru Ioan I Cuza** şi de Domn al Românieĭ.

In fine după atâtea lupte, după atâtea calamităţĭ iacă-ne în culmea dorinţelor noastre; de azĭ înainte Moldova şi România sunt unite pentru tot-d'a-una, nimic nu le va maĭ putea despărţi una de alta; speranţă dar şi încredere în Dumnezeŭ ce protege pe România-Unită! Nenorocirea patrieĭ noastre a provenit tot-d'a-una din substituirea intereselor noastre propriĭ interesuluĭ comun; azĭ acest flagel ce a produs atâtea nenorocirĭ asupra dulceĭ noastre patriĭ s'a nimicit cu totul şi pentru tot-d'a-una; azĭ toate clasele societăţeĭ noastre aŭ sacrificat interesele lor particulare bineluĭ comun; să îngropăm într'un mormînt toate păcatele, toate viciile, toate erorile noastre şi să ridicăm asupra aceluĭ mormînt o piatră sepulcrală, şi vaĭ de acela care va îndrăzni să o ridice vre-o dată; noĭ cel puţin o promitem că nu o vom face, dar însă vom ţinea o revistă serioasă şi severă despre toate faptele şi lucrările fie-căruĭ individ în viitorul Românieĭ.

Misiunea noastră este mare şi datoriile noastre importante, credem însă că vom corespunde cerinţelor fericireĭ naţionale avênd în capul Principatelor noastre Unite un Domn ca **Alexandru Ioan I Cuza** căruia îĭ urăm din toată inima să trăiască îndelung pentru prosperitatea şi consolidarea Românieĭ-Unite.

Ziarul *Românul* **din 1859**

Depeşe telegrafică

adresată de defunctul C. A. Rosetti
D-luĭ Ion C. Brătianu

(din Iaşĭ în luna Ianuarie 1859)

Primire splendidă, eşind de la Domn introducere în Adunare cu cea maĭ *Română majestate,* cuvinte din ambe părţile la tribună. Ierĭ adunarea a votat în unanimitate adresă şi deputaţie către Adunarea Munteană.

Domnul, notificând puterilor alegerea, a zis că numirea sa este realizarea ideeĭ măreţe de unire, şi că este gata a depune coroanele de vor voĭ să dea Prinţul strĕin.

Domnul este întru toate sublim. El pleacă Lunĭ, pregătiţĭ primirea.

C. A. Rosetti.

(extras din ziarul *Românul* **din 1859)**

Depeşe telegrafică

adresată de defunctul Stefan Golescu
frateluĭ sĕŭ defunctul Nicolae Golescu

(din Iaşĭ în luna Ianuarie 1859)

Deputaţia a înfăţişat Domnuluĭ în seanţă solemnelă actul alegereĭ M. Sale. Inălţimea Sa pleacă Lunĭ la 2 Fevruarie.

O deputaţie din Camera Moldovenească compusă de cincĭ persoane: Panu, Kogălniceanu, Cantacuzino, Mavrocordat şi Bălănescu va veni în Bucureştĭ ca să felicitezе Camera noastră, pentru alegerea Domnuluĭ Alexandru Ioan I. Deputaţia pleacă la 31 ale acesteĭ lunĭ. Deputaţia noastră a fost primită foarte bine, faceţĭ tot asemenea.

St. Golescu.

(Extras din ziarul *Românul* **din 1859).**

Bêrlad-Galaţĭ

Azĭ s'aŭ împlinit zece zile de când D. Ressu, deputatul colegiuluĭ al 3-lea de Covurluĭ şi primar — demisionat — al Galaţilor, a promis concetăţenilor sĕĭ, că le va da linia Bêrlad-Galaţĭ.

Linia nu s'a votat încă de Cameră şi, ce este maĭ mult, D. Ressu nicĭ n'a fost la şedinţa în care D. Lascar Catargiu — după multă luptă — a obţinut un vot, prin care Adunarea se declara gata a vota proectul de lege pentru construirea acesteĭ liniĭ.

Prin urmare, gălăţeniĭ aŭ prilejul de a se convinge, că tocmaĭ aceia carĭ aŭ tras maĭ multe foloase

din încrederea concetăţenilor lor, tocmai aceia, când li se prezintă ocazia de a rĕsplăti pe mandatarii lor, de a face vre-un bine judeţului care i-a ales, se feresc de a'şi ţinea cuvîntul.

D. Ressu a adresat guvernului o interpelare straşnică, fiind-că a fost pus *au pied du mur* de alegĕtorii sĕi; dar nu o va desvolta — probabil — pentru că nici nu cunoaşte bine chestiunea.

Cei l'alţi deputaţi gălăţeni, afară de D. Lascar Catargiu, cochetează cu guvernul ca şi până acum căci işi zic: *până la alegerile generale, mai este mult. Alegĕtorii vor uita până atunci că nu le-am făcut nici o treabă; pe când guvernul ne-ar trata rĕu dacă i-am face opoziţie.*

Ceea ce a făcut D. Ressu la Cameră, a făcut D. V. A. Urechiă la Senat, ba, acest din urmă a făcut şi mai mult. D-sa şi-a desvoltat chiar simulacrul de interpelare ieri şi, în loc de a sili guvernul ca să facă o declaraţie categorică, a încurcat mai rĕu lucrurile.

D. V. A. Urechiă s'a mărginit, în desvoltarea interpelărei sale, a ruga cu umilinţă pe D. Maiorescu să-i spue cum stă chestia liniei Bêrlad-Galaţi.

Ministrul a reprodus stereotip ceea ce respunsese la Cameră D-lui Lascar Catargiu: Nu sunt studii făcute şi deci nu crede că e bine să se facă linia înainte de a se cunoaşte valoarea ei.

Atunci a luat cuvîntul D. Ioan Plesnilă, care—dintre toţi reprezentanţii judeţului Covurluiŭ—cunoaşte mai bine chestiunea aceasta şi arătând rolul făţarnic jucat de D. Al. Marghiloman în afacerea liniei Bârlad-Galaţi, a stigmatizat guvernul, care construieşte linii ferate neurgente în *provinciile electorale* şi care nu are în sinul sĕu nici un moldovean cunoscĕtor al nevoilor şi suferinţelor Moldovei.

D-sa, pentru a zdrobi subterfugiul cu studiile nefăcute, a amintit că Adunarea deputaţilor a votat 130,000 lei pentru studii, şi apoi a citat votul consiliului judeţului Covurluiŭ, care s'a angajat a construi linia pe socoteala sa, precum şi declaraţia a peste o mie de proprietari din judeţ, cari renunţă la ori ce despăgubire de teren, în folosul liniei.

Faţă cu asemenea sacrificii cari ar face pe cel mai rĕu guvern să dea unui judeţ chiar o linie de mai mică importanţă, D. Maiorescu s'a mulţumit a da din cap, iar D. V. A. Urechiă s'a declarat satisfăcut îndemnând şi pe D. Plesnilă să facă acelaş lucru, ceea ce energicul senator a refuzat.

Incheind, nu putem să nu constatăm reaua voinţă a guvernului, slăbiciunea de îngeri a celor mai mulţi dintre reprezentanţii Galaţilor şi nu putem să nu amintim D-lui Plesnilă proverbul:

„Mai bine cu un voinic la pagubă, de cât cu un prost la câştig“. Mai bine făcea singur interpelarea, în loc să se asocieze cu D. Urechiă care umblă după un portofoliŭ.

Brateş.

Căderea lui Crispi

LONDRA 22, Ianuarie. — Presa engleză este aproape unanimă în opiniunea sa că tripla alianţă nu va suferi nici o atingere prin retragerea D-lui Crispi.

VIENA 12, Ianuarie. — *Politische Correspondenz* primeşte o scrisoare din Roma care zice că în ori-ce caz tripla alianţă în viitor ca şi în trecut va fi obiectul îngrijirilor Italiei; ori-ce cabinet îl va presenta Camerei ca basa politicei sale exteriore.

ROMA, 22 Ianuarie. — Regele nu a primit azi pe D-l Zanardelli.

Ştiri contradictorii circulă azi asupra soluţiunei crizei; se punea în faţa atât numele D-lui Rudini cât şi acela al D-lui Zanardelli, dar Regele nu a luat încă nici o hotărâre.

Partidul Naţional Irlandez

LONDRA, 23 Ianuarie.—Se asigură că un compromis a intervenit după care D-l Mac Carthy va lua direcţiunea or cărui partid Naţional Irlandez. D-nii Parnell şi O'Brien vor pleca în America ca să strîngă fonduri.

Francia

Protecţionizm. — Republica şi clerul

PARIS 22, Ianuarie. — Alegerea D-lui Ferry ca preşedinte al comisiunei vamale a Senatului este în general considerată ca o manifestaţie a majorităţii comisiunei în contra teoriilor protecţioniste.

— La deschiderea Camerelor franceze Cardinalul Lavigerie a adresat clerului algerian un mandament prin care ordonă rugăciuni pentru parlament şi sfătueşte formarea unei mari uniuni catolice, care trebue să primească regimul republican şi să separe acţiunea catolică de aceea a vechilor partide.

Germania

BERLIN, 23 Ianuarie. — Consiliul de agricultură a adoptat hotărîrile următoare: protecţia muncei naţionale trebue să fie menţinută de la ceea d'întâiŭ încheere a tractatelor de comerţ; nu trebue să se reducă taxele agricole; mĕsurile profilactice contra introducerei epizootiei vor fi continuate. Aceste hotărîri vor fi comunicate parlamentului şi cancelariei Imperiului.

Serbia.—Belgia

BELGRAD, 22 Ianuarie.—Ziarele zic că majoritatea clubului radical a decis să continue până la un noŭ ordin încrederea sa cabinetului actual ca să evite ori-ce întârziere în lucrările parlamentare, care ar fi inevitabilă cu crizele ministeriale.

BRUXEL, 22 Ianuarie.—Dreapta unită s'a ocupat azi de chestiunea reviziunei.

După o vie discuţiune ea s'a pronunţat cu o mare majoritate în favoarea unui proiect de reviziune care rĕspunde intereselor generale ale ţărei.

Greve-Accidente

VIENA, 22 Ianuarie.—Lucrătorii tutulor fabricelor de încălţăminte s'aŭ pus în grevă; el sunt în număr de 8,000. Se speră să se ajungă la o invoială satisfăcătoare.

Petit Parisien, anunţă că trenul de la Douai la Paris a deraiat lângă Pont-Maillet, un călător ar fi fost omorât; ar fi vr'o 20 răniţi şi cea mai mare parte a vagoanelor ar fi sfărâmate.

Intrunirea din Pitesti

Indată după sĕrbătorile Crăciunului, câţiva dintre cetăţenii piteşteni, sub iniţiativa bĕtrânului şi patrioticului cetăţean D. Sebastian Hernia, profesor, aŭ pus bazele unei filiale a ligei pentru unitatea culturală a Românilor. Inştiinţând apoi pe mai mulţi cetăţeni, aceştia aŭ primit cu entusiasm ideia D-lor şi numind un comitet provizoriŭ, aŭ hotărât o întrunire publică în ziua de 20 Ianuarie, în care să se constitue definitiv secţiunea.

Apelul, făcut de comitetul provizoriŭ, a avut un rĕspuns atât de fericit, în cât Piteştii poate să fie luat de pildă de multe din oraşele noastre.

In adevĕr, sala *Coculescu*, unde se hotărâse întrunirea, era plină de o imposantă mulţime compusă în imensă majoritate de fruntaşi ai oraşului din toate ramurile, comercianţi, profesori, avocaţi, proprietari, etc, pe chipurile cărora se citea entusiasmul pentru frumoasa idee care'i adunase şi hotărârea de a constitui cât mai îngrabă şi aci o secţiune a ligei din Bucureşti.

Adunarea aclamă de preşedinte pe D. S. Hernia.

D-sa, luând cuvîntul, făcu un călduros apel la mulţime, care rĕpunse cu unanime aplause.

Apoi se dete cuvîntul D-lui Comăneanu, avocat, care printr'o cuvîntare energică şi plină de claritate, arătă care e scopul ligei şi mijloacele oneste pentru ajungerea lui, citind şi analizând statutul.

Intre altele se miră cum aceia cari aŭ constituit liga centrală, aŭ fost atât de sceptici, prevĕzĕnd cel puţin cinci membri pentru formarea unei secţiuni, pentru că toate oraşele cari aŭ rĕspuns până acum—între care şi Piteştii aŭ rĕspuns cu sute de membri, — lucru care arată în ce chip va rĕspunde ţara întreagă. Felicită apoi pe concetăţenii sĕi de participarea lor la una din operele cele mai măreţe ale Românilor.

Dându-se cuvântul D-lui Em. Antonescu, student, D-sa, printr'o cuvântare entusiastă, descrise situaţia Românilor din Ardeal, privind-o sub toate punctele de vedere. Adunarea, adânc emoţionată întrerupe des cu aplause pe vorbitor. Acesta apoi arată în termeni preciţi, cum fată de această situaţie, Românilor li se impune o atitudine, nu însă o atitudine provocantă, ci uzând de arma veacului, în care trăim—*cultur*.— să oprim procesul de desnaţionalizare ce se începe în potriva fraţilor noştri de peste munţi.

Luând cuvântul D. I. Trifonescu şi apoi D. Gr. Dumitrescu, avocaţi, care fuseseră înscrişi pentru a vorbi, declară pe rênd că în urma cuvântărilor ţinute nu mai aŭ nimic de adăogat şi că se asociază din tot sufletul la această mişcare, la care îndeamnă să se grupeze toţi Piteştenii.

Se dete apoi cuvântul D-lui I. I. Purcăreanu, student. D-sa, printr'o seriosă şi prudentă expunere, presentă cu multă claritate situaţia politică, culturală şi religioasă a fraţilor noştri de peste munţi, citând o mulţime de fapte pentru adeverirea afirmărilor D sale; arată apoi cu o logică strînsă, cum era trebuincioasă o mişcare a Românilor de aci, care să tindă la păstrarea limbii şi naţionalităţei româneşti în ţările Românilor din Imperiul austromaghiar. Făcu cunoscut şi critică cu mult succes rĕul înţeles, care se dete acestei mişcări de cei ce nu se sunt prieteni şi făcênd un frumos apel la cetăţenii Piteşteni terminâ în aplausele unanime ale adunărei.

Ne mai luând nimeni cuvântul, mulţimea aclamă un comitet compus din 11 persoane dintre cetăţenii notabili ai Piteştului. După aceasta, patrioticul iniţiator al mişcărei şi preşedinte al adunărei, D. S. Hernia, emoţionat până la lacrămi declară în furtunoase aplause secţiunea ligei constituită.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unui monument naţional în oraşul Ploeşti, spre amintirea vitejilor vînători din Batalionul al II, căzuţi în resboiul din 1877 (73).

D. Petre Mihail 25 lei

Informaţiuni

Ni se afirmă,—dar noi nu voim să credem încă că D-nii Manu Lahovary-Pake ar fi găsit un personagiŭ, bine vĕzut de liberalii-conservatori, care a primit angajamentul de a întoarce pe D-nii Catargiu şi Vernescu de la calea apucată.

Mijlocitorul acesta, care ar fi — cine ar fi crezut'o? — D. N. Blaramberg, s'a angajat să îndupleце pe şefii liberalilor-conservatori ca să nu dea sprijinul lor D-lui N. Fleva, ci să menţie candidatura D-lui D. Cezianu.

In fine, ceia ce este şi mai de necrezut, D. Blaramberg ar fi primit să joace acest joc al concentrărei palatiste, după ce generalul Manu 'i-ar fi promis tot ce va cere la eforia spitalelor civile.

Credem a şti însă, că liberalii-conservatori sunt ferm hotărîţi a respinge ori-ce înţelegere cu guvernul.

Un consiliŭ de Ministrii s'a ţinut ieri la ministerul de Interne de la orele 9 şi jum. dimineaţă până la 12 a. m.

Membrii comitetului partidului conservator sunt convocaţi a se întruni astă seară la D-l G. Vernescu spre a se consfătui în privinţa balotagiului de la colegiul al doilea din Capitală.

Ministerul de resbel a primit trei sute de maşini pentru scos capsele de la cartuşe.

Aceste maşini sunt inventate de D-nul Emil Sicard, armurierul regimentului al 4-lea de dorobanţi.

Gazeta Săteanului va intra în al VIII-lea an al existenţei sale la 1 Februariŭ.

Această revistă, foarte importantă din punctul de vedere al cestiunilor pe cari le tratează, şi-a asigurat colaboratori speciali în diferite ramuri ştiinţifice şi literare, căutând ast-fel a satisface cât mai mult pe numeroşii sĕi cetitori.

Tîrgul *Murgeni*, din judeţul Tutova, proprietate a D-lor A. Sturza, I. Manolache-Costache-Epureanu, şi a D-lor Ecaterina Exarcu şi Elena Bibescu, născută Epureanu, a fost rescumpărat de judeţ cu suma de 117,500 lei.

De asemeni tîrgul *Bira*, din judeţul Roman, proprietatea D-lui Eugen Sefniu a fost rescumpărat de judeţ cu suma de 50 mii lei.

A apărut în Fălticeni primul număr al ziarului *Voinţa Sucevei*.

Urăm viaţă lungă noului nostru confrate.

Fabrica de la Letea s'a luat în întreprindere de la acţionari de către comercianţii Apostol-Demetrescu-Mirea.

Ne facem o deosebită plăcere recomandând amatorilor şi celor ce aranjează baluri şi alte petreceri, stabilimentul de floricultură din grădina D-lui N. Sc. Ghika, dirigiat de D. M. Bayer şi situat în strada Romană 113 (fost 81 bis).

Acolo se găseşte un complect asortiment de plante şi flori exotice, buchete, coroane, ghirlande, paniere, vasuri, etc. şi preţurile sunt foarte reduse.

Administraţia ziarului *Adevĕrul*, pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvârşire la serviciul *Agenţiei Havas* precum şi celor-l'alţi agenţi de publicitate şi anunţă pe numeroşii sĕi cititori şi'n special pe D-nii comercianţi şi industriaşi, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numai la Administraţie Str. Nouă No. 10.

Ştiri Telegrafice

PARIS, 22 Ianuarie.—Eyraud, asasinul portărelului Gouffé, a fost executat azi dimineaţă la 7 ore 20 m. — El a murit cu curaj.

VIENA, 22 Ianuarie.—Ziarele constată cu unanimitate că tripla alianţă, bazată pe voinţa monarchilor şi a naţiunilor cari o compun, va supravieţui D-lui Crispi, căci nici un om politic al Italiei nu va voi izolarea ţărei sale.

BERLIN, 22 Ianuarie. — *„National-Zeitung“*, *„Vossiche-Zeitung“* şi *„Kreuz-Zeitung“* exprimă încrederea lor că şi viitorul cabinet al Italiei se va sprijini pe tripla alianţă.—D-nul di Rudini, înaintea D-lui Crispi, piedase pentru aderarea Italiei la tripla alianţă.

„Gazeta Germaniei de Nord“ publică un ordin imperial, prin care refuză în termeni afectuoşi cererea de concediŭ a generalului Valdersee, dar ridicându'l din funcţiunile sal de şef al Statului-major şi numindu'l comandant al corpului al 9-lea de armată. Ordinul recunoaşte mai cu seamă meritele generalului Valdersee în executarea organizărei Statului-major şi constată că corpul al 9-lea de armată găsindu-se în provincia unde s'a născut Impărăteasa, relaţiunile sale cu perechea imperială vor avea un caracter de intimitate particulară.

AMEDÉE DE PONTHIEU

Oul de Paştĭ

Intr'un sat din Bourbonnais trăiaŭ, într'o vreme, o vĕduvă şi fata sa, aveaŭ cu ce să trăiască cinstit şi liniştit.

Jeana ajunsese a doăzecea primăvară; era frumoasă ca îngerii şi era şi virtuoasă tot ca el; de aceea săracii o bine-cuvîntaŭ fiind-că de multe ori aducea ea în colibele lor bucuria şi fericirea.

Veneaŭ fel de fel de tineri s'o ceară de nevastă însă muma tot amâna „minutul fatal“ care trebuia s'o despartă de fie-sa.

— Să mai treacă un an! zicea ea şi Jeana rĕmânea tot fericită sub aripa mamei sale.

Intr'o zi de Paşti la eşirea din biserică, Jeana găsi la poarta caselor o cerşetoare bĕtrână streină de satul lor, care o rugă s'o miluiască. Ea o milui şi streina, a cărei faţă nu o putu vĕzu Jeana fiind-că era îmbrobodită peste tot, îi zise tremurândŭ glasul:

— Frumoasă domnişoară, azi este sărbătoarea cea mai frumoasă de peste an, dacă nu dispreţueşti darul unei biete bĕtrîne cerşetoare, ia oul ăsta, o să'ţi fie cu noroc. Mai 'nainte d'a veni Paştele viitor o să te ceară de nevastă un domn tînĕr şi frumos, o să ajungi casteIană, frumoasa mea copilă. In ziua cununiei însă să spargi oul ăsta şi în ghioacea lui plăpândă ai să găseşti darul meŭ de nuntă.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL“ 57

Charles Merouvel

MORŢI ŞI VII

BUNICA

XXVII

Regulare de socotelĭ

Se mai gândea şi la ce i se 'ntâmplase peste noapte şi de lucrul acela se temea mai mult de cât de furia asociatului sĕu.

Se întreba cine putuse să'l trădeze.

Cezarina, negreşit! Nu se putea îndoi despre asta! Cezarina se găsise în relaţii cu contesa. S'apoi singură Cezarina cunoştea scrisoarea pe care o primise. Cu neputinţă ca să i-o dea alt-cine-va domnişoarei de Charnay. Şi cu toate acestea Cezarina nu se arăta câtuşi de puţin vrăjmaşă fostului seŭ amant. Ea îl trata numai, cu o nepăsare desĕvîrşită şi nepăsarea aceasta avea un singur rezultat: îl aducea la paroxismul dorinţei.

Vaunoise, cu toată evidenţa se silea să nu creaza.

Ar fi dorit s'o vadă ca s'o întrebe şi să dobîndească de la dînsa ceva lămuriri, însă nu putea aşa uşor s'alerge în Paris.

S'apoi iţi zise că tot ce avea mai bun de făcut era ca să se hotărască să ducă viaţa care i-o impunea contesa.

Va duce şi el existenţa multor altora, unlţi în ochii lumei şi despărţiţi în secret.

Era urîtă situaţia de sigur, însă pentru care el va găsi mii de compensaţii afară şi pe care'l asigura cel puţin o libertate deplină.

Cât despre datorii niciodată nu se ocupase prea mult de ele şi maiorul o să fie silit, la urma urmei, să se hotărască să rabde.

Gândurile lui Campayrol nu eraŭ tocmai pacinice.

Umb'a suflând furios ca un bursuc.

Se'ntoarse deodată spre contele:

— Va să zică nu poţi să'mi numeri banii?

— Cel puţin acum curând nu pot, scumpe prietine.

— Nici chiar o parte?

— Numai dobânda.

— Aşa o să mearga mai multi ani?

— Negreşit.

— Şi după moartea ducesei poate că o să faci greutăţi ca şi azi.

— Nu.

— Sigur?

— Foarte sigur. Ducesa are iconomii nespus de mari. Veniturile el trec peste patru sute de mii de franci. Doamna de Vaunoise este singura sa moştenitoare. O să'mi fie toarte uşor mie ca să iaŭ, subt un pretext oarecare, suma pe care ţi-o datorez, fie din capital, fie din dobînzi.

— Dac'aş fi sigur! murmură maiorul.

— Ce ai face?

— Nimic. Dar să lăsăm făgăduelile secil

— Zĕŭ!...

— Voiŭ aştepta... cu doă condiţii.

— Cari?

— Mai întâi mi plăteşti dobînda.

— In fie-care trimestru.

— Peurmă îmi juri că'mi vei numĕra capitalul în ziua când vei avea banii în mână.

— Negreşit.

— Dar cel mai târziŭ opt zile după moartea ducesei.

— Fotrte bine.

— Vasăzică ne-am înţeles.

— Ştiam bine că o să'ţi vie minte în cap, maiorule!

— Numai de silă! Dar, dacă mĕ vei înşela încă o dată, am să fac o gâlăgie.... sapreminette!

Vaunoise se mai linistise. Aerul curat, verdeaţa îi băgaŭ balsam în vine.

Vezi bine, situaţia lăsa de dorit.

Dar cum se deosebea de mult de primejdiile cărora era expus cu câte-va luni mai nainte!

— Dacă am înpuşca un iepure? întrebă contele.

— Nu sînt vinĕtor şi am alte idei în cap, rĕspunse Campayrol.

— Atunci, la revedere la dejun, maiorule, şi fără pică.

— Fără pică, dar să te gândeşti: opt zile după moartea ducesei.

— Hotărît.

— N'ai să uiţi?

— Să n'ai nici o frică.

— La revedere dar!

Complicii se despărţiră. Contele se'ntoarse spre castel.

Campayrol se pierdu prin parc.

— Jumĕtate de milion la opt zile după moartea ducesei şi cele două sute de mii de franci ai mititelelor, merită ca să încerce cineva. Am să mĕ gîndesc! işi zicea maiorul.

Vaunoise se gîndea şi el:

— Câtă vreme va trăi ducesa nu pot face nimic. Nu'i mizeria, dar e încă jena. Notarul, vrînd să'mi facă rĕŭ, m'a îndatorat. Diavolul de Campayrol este în stare să trimită pe baba pe lumea cealaltă numai ca să pue el mâna pe bani.

Nu putea Vaunoise să spue mai mult adevĕr.

XXVIII

Testamentul

Trecuseră două luni şi jumĕtate.

Ianuarie se sfârşa.

Castelul Boissy era tot locuit, însă numai de două femei, d-na de la Roche-Villars şi Madalena slujnica sa.

Contele de Vaunoise şi contesa plecasesă de câte-va zile la Niça cu copiii lor.

In castel domnea singurătatea care se potrivea cu caracterul ducesei.

Puţinele slugi ce cari avea ea trebuinţă pentru serviciŭ şedeaŭ în dependinţe mai departe.

Aşa voia ea.

Din noaptea nunţii nepoatei sale ducesa ajunsese să scoaţă cu multă greutate o vorbă-două cu slugile şi se încăpăţâna ca să nu primească pe nimeni.

In sezonul când de obiceiŭ şedea în Paris sta surghiunită în castelul acesta fără vecini şi sta închisă toată ziulica în apartamentele sale.

Nu primea pe un singur om ii vedea. ... iorul Campayrol, ci să ... pierdu ... derea.

Ducesa era chinuită de mustrarea cugetului.

Pentru bĕtrîna fusese o lovitură mare vorbele schimbate între nepoata şi contele de Vaunoise în noaptea nunţii. Işi zicea în gîndul sĕŭ că greşise drumul şi că sfaturile pe care i le dăduse trufia sa o să fie primejdioase pentru mîntuirea sufletului sĕŭ.

Italiencele sunt superstiţioase.

Ducesa vedea în nenorocirile cari căzuseră peste neamul sĕŭ numai preludiul pedepsei.

Nu se putea îndoi.

Pe Blanşa de Charnay o aştepta un viitor negru; ca regretă pe tatăl fetiţelor sale cu toată furia unei iubiri contrariate. Ce fel de viaţă o să ducă dar ea între omul pe care d'acum încolo nu putea de cât să'l urască şi să'l dispreţuiască şi disperarea că pierduse pe acela pe care 'l dorea şi pe care 'l iubea?

Şi tocmai ea, bunica Blanşei, o afundase în prăpăstia asta de dureri!

Nu era ea acum datoare compensări nepoatei sale pentru mîhnirile pe cari i le adusese pe cap?

Ea singură putea s'o vindice, să'i închiză rănile, dacă nu bucuria d'a'şi regăsi copiliţele pe cari le crezuse moarte şi trăiau!

Dar atunci trebuia să mărturisească crima!

Şi iar mîndria oprea pe ducesa!

(Va urma).

Cerşetoarea îi dete un oŭ mai mare de cât cele obişnuite şi care era roşu ca focul.

Rîse fata de prezicerea cerşetoareĭ, însă luă oul şi'l ascunse într'o cutie în odăiţa eĭ fără să spue ceva mame-sĭ.

Viaţa urmă ast-fel câtă-va vreme liniştită şi monotonă.

Muma o prindea însă de multe orĭ că sta cufundată în gîndurĭ; patimĭ necunoscute colcoteaŭ în inimioara eĭ tênĕră, visurĭ încântătoare iĭ tulburaŭ somnul; maĭ de multe orĭ chiar vĕzu fata în visele eĭ ochiul cerşetoareĭ strălucind ca un roşu înfiorător, scăpărând ca un cărbune aprins; îşĭ aduse aminte prezicerea eĭ. Maĭ de multe orĭ voi să spargă oul ca să 'şĭ cunoască viitorul, însă îşĭ stăpîni curiozitatea şi se lăsă în voia destinuluĭ.

In preajma satuluĭ era un castel vechiŭ prăpădit de rĕzboiŭ şi de furtunĭ, părăsit de maĭ multe veacurĭ.

Intr'o zi sosi un gentilom care se zicea moştenitorul foştilor stăpînĭ aĭ casteluluĭ; el puse lucrătorĭ să 'l dreagă şi pe urmă se mută într'însul. Prieteniĭ veniră curind şi eĭ şi în toate zilele eraŭ numaĭ vînătorĭ şi petrecerĭ.

Pe tênĕr îl chema sir Robert de Volpiac.

Intr'o preumblare a luĭ intîlni pe Jeana. Frumuseţea eĭ îl izbi în inimă. Cercetă cum o chiamă şi unde şade.

Ca să scurtăm vorba, o ceru de nevastă.

Muma, zăpăcită d'ocamdată, nu voi să i-o dea. Insă ambiţia fuse maĭ mare de cât iubirea de mumă. Jeana stăruia de mă'sa; ea zicea că o să fie fericită şi că, când va fi castelană, va putea s'ajute şi maĭ bine pe săracĭ.

In sfârşit cununia mareluĭ şi prea nobiluluĭ sir Robert de Volpiac şi a demoazeleĭ Jeana se celebră în capela casteluluĭ, în faţa unuĭ capelan necunoscut şi a prietinilor luĭ Robert.

Toată ziua fu petrecere mare; se dete ajutoare marĭ săracilor şi sătenilor li se dete o masă mare la care slujaŭ slugile casteluluĭ.

Jeana nu uitase însă oul de Paştĭ nicĭ prezicerea care se 'mplinea De aceea îl şi adusese ea în camera nupţială.

Veni noaptea şi mosafiriĭ se risipiră unu câte unu.

Sirul de Volpiac trimise pe mireasă în camera cea maĭ frumoasă a casteluluĭ. Jeana se scăpă curând de slujnicĭ. Avea o presimţire urîtă.

Bătea miezul nopţiĭ la ceasornicul turnuluĭ când intră sir Robert. S'apropie de Jeana şi voi să'ĭ dea întâia sărutare de soţ. Insă ea se dete 'napoĭ şi zise:

— Frumosul meŭ Domn, maĭ nainte de a fi a dumitale, cum am jurat în biserică, vreaŭ să ştiŭ ce este în oul acesta pe care mi l'a dat acum un an o cerşetoare care mi-a prezis şi soarta mea de azĭ; am făgăduit să'l sparg în noaptea nunţiĭ mele

— Pentru ce voeştĭ să pierzĭ o vreme preţioasă? Azĭ e fericirea; o să aĭ destulă vreme mâine..

Jeana nu'l ascultă, ci luă oul. Era aşa de fierbinte în cât îĭ fripse degetele şi ea fu silită să'l asvîrle jos. Oul se sparse şi dintr'însul ieşi o broască rîioasă mare care vărsa foc şi pară pe gură. Broasca sări pe patul de mireasă şi aprinse perdelile; d'acolo sări jos şi, de icicolo, puse focul peste tot în cameră. Incendiul izbucni cu furie şi în câte-va minute castelul întreg căzu mistuit de flacărĭ.

Toată lumea din castel arsese.

De atuncĭ când e noaptea neagră, se vede umbra femeeĭ cum se învîrteşte prin ruinele vechiuluĭ castel de Volpiac, şi s'aude glasul eĭ jalnic care se roagă de săracĭ ca să ceară luĭ Dumnezeŭ s'o ierte.

Ast-fel e legenda aceasta veche care ne arată unde duce ambiţia.

I. S. S.

Desbaterile Parlamentare

SENAT

Şedinţa de la 22 Ianuarie 1891.

Şedinţa se deschide la orele 2½ sub preşidenţia d-luĭ General Florescu

Prezenţĭ 93 d-nĭ senatorĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

D. **Chiriacescu** se plânge că nu i s'aŭ dat încă tablourile cerute, relative la moşiile din judeţul Ialomiţa.

D. **P. S. Aurelian** îşĭ desvoltă interpelarea sa cu privire la politica noastră vamală, cerênd guvernuluĭ să spună categoric cum are de gând să urmeze în această chestiune, spre a scoate din încurcătură pe comercianţiĭ noştri.

D **Aurelian** se pronunţă pentru sistemul protecţionist.

D. **Lahovari**, declară că până acum nu e tratează şi nu se va încheia nicĭ o convenţiune comercială până la 10 Iunie.

D, **P. S. Aurelian** nu se mulţumeşte de loc cu rĕspunsul D-luĭ Lahovari, şi zice că D-sa vrea să ştie ce program a dat guvernul comisiuneĭ însărcinată cu studiarea tarifelor, care e norma după care se va conduce acea comisiune, căcĭ ea nu poate lucra singură de capul eĭ Accentuează că vrea să ştie anume „de ce principiĭ se va conduce guvernul la încheerea viitoarelor tratate de comerciŭ".

D. **Al. Lahovari** repetă că nu va încheia tratate până la Iunie şi că dacă vor face, vor căuta să protejeze industria şi comerciul.

D. **Maiorescu** citeşte maĭ multe procte de legĭ.

D. **P. Grădişteanu** roagă să i se pună pe astăzĭ la ordinea zileĭ interpelarea sa.

D. **Ureche** îşĭ dezvoltă interpelarea privitoare la linia ferată Bêrlad-Galaţĭ.

D. **Maiorescu** spune că D. Marghiloman fiind bolnav, D-sa nu poate rĕspunde cu destulă cunoştinţă de cauză neavênd nicĭ o înţelegere prealabilă; maĭ spune că se angajează ţara la nişte cheltuelĭ neprevĕzute fiind că nu s'aŭ făcut încă studiile necesare.

D. **I. Plesnilă** citeşte discursul D-luĭ Marghiloman în chestia aceasta şi arătând manoperile întrebuinţate spre a se înlătura acel proiect de lege; spune că dacă ar fi în cabinet un ministru moldovan care să cunoască nevoile acesteĭ părţĭ a ţĕreĭ, de sigur s'ar fi şi făcut această linie.

D-sa arată apoĭ că guvernul a făcut liniĭ ferate în *provinciile e'ectorale*, unde nu era nevoia atât de simţită şi la Galaţĭ, unde e chestie de viaţă, nu voeşte să facă nimic.

D. **Urechiă** se declară *satisfăcut* cu rĕspunsul ministruluĭ.

Incidentul se închide.

Şedinţa se ridică.

CAMERA

Şedinţa de la 22 Ianuarie 1891

Şedinţa se deschide la orele 2 fără un sfert sub preşedinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 134 D-nĭ deputaţĭ.

Se fac formalităţile obişnuite.

Se pune la vot demisiunea D-luĭ Panu din comisia bugetară şi se respinge.

D. **Tocilescu** depune un proect de lege pentru desfiinţarea ierarchieĭ în corpul telegrafo-postal faţă cu titraţiĭ.

Se intră în ordinea zileĭ.

Se citeşte art. 4 din legea pompierilor.

După o mică discuţie art. 4 se pune la vot cu bile, după cererea minorităţeĭ.

Votanţĭ 98.

Bile albe 64

Bile negre 34

Art. 4 s'a primit.

Se citeşte art. 5.

D. **C. C. Dobrescu** cere suprimarea acestuĭ articol, menit, după D-sa, a produce confuziune.

D. **G. Vernescu** spune că legea aceasta nu e menită a fi o lege de organizarea pompiorilor, ea este numaĭ un fel de consiliŭ ce se dă comunelor în vederea organizăreĭ pompierilor.

D. **M. Kogălniceanu** zice, că nu va face chestiune politică din acest proiect de lege şi că'l va vota.

Discuţia se închide.

Art. 5 se votează.

Se citeşte articolul 6.

D. **C. Kogălniceanu** combate acest articol ca contrar autonomieĭ comunale.

Toate articolele cele-l'alte se votează după micĭ discuţiunĭ.

Legea în total se votează cu 53 bile albe contra 12.

D. **V. Poenaru** citeşte legea pentru organizarea pompierilor, legată cu cea d'întâĭ.

După o scurtă discuţie, legea se pune la vot, dar votul se declară nul.

Şedinţa se ridică la ora 6.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	*100 leĭ*
A. V. Beldimanŭ	*40* „
D. Panaite Donicĭ	*70 leĭ.*
D. Anton Borneanu ing.	*20* „
D. G. Francisc (Bacăŭ)	*3* „
D. Barbu Nicolae prof.	*100* „
Petre Mihail	*5 leĭ*
Preotu Chiriac Bidoşanu	*20* „
Gheorghe Pitişi prof.	*30* „
Total	*388 leĭ*

(Va urma).

ULTIME INFORMATII

Liga pentru unitatea culturală a Românilor va serba mâine Joĭ 24 Ianuarie, inaugurarea eĭ printr'o conferinţă în sala Ateneuluĭ noŭ.

Am maĭ primit leĭ 20 din partea S. S. Preotuluĭ Chiriac Bidoşanu şi 30 de la D. Gheorghe Pitiş, profesor din Galaţĭ în folosul ligeĭ pentru unitatea culturală a Românilor.

Liberaliĭ vor ţine întrunirea anunţată Vinerĭ la orele 8 seara în localul Ateneuluĭ vechiŭ.

Concursul pentru ocuparea catedreĭ de patologie internă de la facultatea de medicină din Iaşi, s'a început.

Comisiunea examinătoare e compusă din D-niĭ profesorĭ: Theodori, Stoicescu, Buicliu, Măldărescu, Sergiu şi Petrini-Galaţĭ sub preşidenţia D-luĭ Dr. Alexianu.

Candidaţĭ sunt D-niĭ d-rĭ Cernea şi Negrescu.

Până acum s'aŭ tratat, în scris, următoarele chestiunĭ: Clasificaţia şi Diagnoza anginelor, Pneumonia şi formele eĭ, Litiasa venală şi Hemiplesia.

Oralul începe Joĭ.

Faţă cu balotagiul de Duminică, marea majoritate a partiduluĭ liberal-conservator este favorabilă ideieĭ de a se retrage candidatura D-luĭ Cezianu şi de a se susţine alegerea D-luĭ Nicolae Fleva.

In schimb, liberaliĭ-naţionalĭ s'ar obliga a susţine candidatura D-luĭ Alex. Catargiu la colegiul II de Senat din Ilfov.

Liberaliĭ-naţionalĭ pun însă condiţiunea, ca obligaţiunea lor să nu înceapă de cât atuncĭ când D. Fleva *va fi ales* şi această condiţiune este foarte dreaptă, avênd în vedere puţina aplicaţie la muncă a D-lor liberalĭ-conservatorĭ.

In orĭ ce caz, chestiunea trebue să se tranşeze până Vinerĭ seara, când va avea loc o mare întrunire publică la Ateneŭ.

Comisiunea bugetară a Camereĭ a prevĕzut în viitorul buget al ministeruluĭ de interne suma de leĭ 200,000 pentru înfiinţarea de poşte rurale în douăzecĭ districte.

Mâine Joĭ 14 curent la orele 8½ seara, D-l Pascal Cristeanu inginer, va ţine în palatul Ateneuluĭ cel noŭ, conferinţa sa *Robia viitoare*. Individul faţă cu Statul.

Intrarea liberă.

Un consiliŭ de Miniştriĭ s'a ţinut astă-zĭ la Palat, sub preşidenţia M. S. Regeluĭ.

Astă-noapte pe la orele 12 s'a aprins casa D-luĭ Ilie Rădulescu din fundătura Neptun, Nr. 12, arzênd 3 camere.

Focul a provenit de la o maşină ce era într'o magazie.

Pompieriĭ sosind aŭ localizat focul.

Aseară pe la orele 5, la D. C. Constantiniu, proprietar din calea Dudeştĭ Nr. 116, s'a găsit mort într'una din odăile din curte un bĕtrân ca de vr'o 60 de anĭ, numit Tache Ion.

Parchetul fiind încunoştiinţat D-l medic legist a constatat moartea.

Societatea generală a funcţionarilor comercialĭ va da Sâmbătă, 26 l. c., un Bal splendid în sala mare a Băilor Eforieĭ, sub patronagiul Doamneĭ Iosefina Em. Protopopescu Pache.

Sala va fi decorată cu o frumuseţe rară miraculoasă fontână de Eau Cologne luminată cu soare electric.

Chioşcurĭ cu florĭ naturale şi alte obiecte vor putea fi admirate de visitatorĭ.

Balul promite a fi unul din cele maĭ frumoase.

Bilete spre vênzare se găsesc la Domniĭ membri onorifici Bechianu, strada Lipscanĭ, I. Socec Calea Victorieĭ, şi la D. Preşedinte al Societăţeĭ I. A. Ciura strada Lipscanĭ.

Comitetul.

„GUTENBERG"

Societate generală de ajutor reciproc a lucr. tipografi din România

Pentru balul ce Societatea dă în seara de 2 Februarie în Sala Băilor Eforieĭ, sub patronagiul D-luĭ Em. Protopopescu-Pake, biletele se găsesc de vênzare la tipografiile: Carol Göbl, Ioseph Göbl, (Gutenberg), Gr. Luis, *L'Indépendance Roumaine*, Şcoalelor *Voinţa Naţională*, Eduard Wiegand, Cucu, *Tageblatt*, Socec, Göbl fiĭ, *Românul*, Miulescu, *Universul*, C. C. Săvoiu, Ioan Weis şi „Patria".

Comitetul

D. Jules Tack cu copii Lucian şi Sadi Tack; vĕduva capitan Favarger, născută Tack; Marieta Favarger; maiorul de artilerie Maubeuge şi d-na Maubeuge, născută Tack; căpitanul Theofil Tack cu familia sa; d-nul Charles Tack, cu familia sa, precum şi familia Vant'Vell, aŭ durerea adâncă să vĕ facă cunoscut pierderea crudă ce aŭ suferit prin moartea iubiteĭ lor, soţie, mumă fiică, soră şi cumnată,

Cecilia Tack

născută Vant'Velt

încetată din viaţă, în Bucureştĭ, 3 fevruarie la 2 ceasurĭ dimineaţa şi vĕ roagă să binevoiţĭ a asista la ceremonia funebră ce va avea loc în casa mortuară, calea Văcăreştĭ Nr. 195, mercurĭ, 4 fevruarie, la 2 ceasurĭ d. a. şi de unde cortegiul va porni spre cimitirul catolic. Rugaţĭ-vĕ pentru dênsa.

Amiciĭ şi cunoscuţiĭ carĭ, din scăpare de vedere, nu vor fi primit invitare deosebită, sunt rugaţĭ a privi presentul avis ca atare.

PUBLICAŢIE

In baza contractuluĭuĭ, intervenit între Prima Societate Română pentru fabricarea hârtieĭ (Letea) şi sub-semnaţiĭ, se aduce la cunoştinţa generală cum că deschidem licitaţiune pentru aprovizionarea diferitelor materiale, necesare fabriceĭ de hârtie maĭ jos notate şi anume:

50,000	kgr.	Celuloza înălbită
50,000	„	Celuloza ne înălbită
50,000	„	Pastă de lemn
20,000	„	Colofonium cal. G. clar
20,000	„	Sulfat de aluminium
20,000	„	Caolina
20,000	„	Clorura de Calce
50,000	„	Cârpe de bumbac, cânepă şi jută
200		Stânjenĭ lemne de foc (esenţa ştejar)
1,000		Metri cubi lemne de brad sub 0,30 c/m diametru.
200		bucăţĭ Piloţĭ 9 metri lung. 0,30 c/m Diametru.
200		Care faşine (nuele).
200		Metrĭ Cubĭ Bolovanĭ (pietre) pentru anrocamente.

Ofertele pentru fie-care material în parte se primesc la magaainul nostru din str. Carol Nr. 31 până la ziua de 2/14 Februarie, fiind însoţite de probe (eşantilioane),—se exceptează lemnele şi bolovaniĭ.

Se atrage atenţiunea d-lor Concurenţĭ că toate materialele trebue să fie de cea maĭ bună calitate.—Preţurile se vor face franco Brăila, Galaţĭ sau gara Bacăŭ pentru materialele din strĕinătate şi franco curtea fabriceĭ magazia noastră pentru lemne de brad şi de foc; iar pentru piloţĭ, bolovanĭ şi faşine predate la stavilarele de la Creminea.

Predările materialelor se vor face treptat după cum se va indica.

E. & A. Demetrescu Mirea
Bucureştĭ, Strada Carol Nr. 31.

BIBLIOGRAFIE

Cine sunt Unguriĭ şi cine sunt Româniĭ, scriere a d-luĭ avocat *Ioan Athanasiad.* Se găseşte de vênzare la tipografia d-luĭ Gr. Luis, la chioşcurĭ şi la colportoriĭ de ziare. — Preţul unuĭ exemplar 10 banĭ.

Tipografia Gutenberg, strada Academieĭ No. 24.